

MYSLĀ•M SI, TEDY JSEM

ĀšterĀ½, 20 Ā™Ā-jen 2015

Za dávných dob byli lidé tak chudí, Ā¾e nĀkteĀ™í ani nemĀli vlastní názor. Zato dnes, kdy se na nás informace valí ze všech stran, má ka¾dý z nás celou sadu pĀkných, vymazlených názorĀ. Descartovo „Cogito ergo sum“ zmaĀnilo význam na „Myslím si, tedy jsem“ a kdo nemá na všechno svĀj názor, jako by ani nebyl. JenĀ¾e jak má ĀlovĀk vĀdĀt, co si má myslet o tak sloĀžitých a rozmanitých vĀcech, jako je islám, oĀkování imigrantů, obnovitelná energie nebo kĀrovec?

NaštĀstí tu máme média, novinĀ™e, populární osobnosti a vĀdce, aby nám s tím pomohli. Díky nim nebylo nikdy snazší pĀ™evzít cizí názor a vydávat ho za vlastní. PĀ™edstavme si tĀ™eba situaci, Ā¾e se majitel krocaní farmy v mĀsteĀku XY zbláznil a pĀ™estal krocanĀm sypat zrní. Hladoví ptáci pĀ™ekonali ostnaté dráty a dostali se do ulic. Média potom zahltí stovky rĀzných ĀlánkĀ. „Tohle vám zatajili: Divoké hordy šílených vypelichaných krocanĀ terorizují zdĀené obyvatele XY!“ „Exkluzivní reportĀ¾: VĀdce krocanĀ unikl smrti, teĀ somruje v popelnicích“ „Solidarita lidí a ptákĀ. PĀ™átelští krocani si získávají srdce obyvatel XY“ atd. atp. Média by nás mĀla informovat, ale spíš nás jen formují. NapĀ™íklad: vĀtšina ĀtenĀ™Ā nikdy nevidí Āivého krocana, a tak si zaĀnou myslet o situaci v mĀsteĀku XY pĀ™esnĀ to, co si zrovna pĀ™eĀtli. Výjimku tvoĀ™í i se Āivým krocanem nĀkdy setkali, a lidé, kteĀ™í si ty Ālánky pĀ™eĀtli všechny. Takoví lidé sice i nadále netušco si mají myslet o krocanech, zato mají celkem jasno, co si myslet o pisatelích tĀch ĀlánkĀ. Krom novinĀ™Ā nám zásadní informace dodávají ještĀ sympatické populární osobnosti a vĀdci. Dejme tomu, Ā¾e známá hereĀka, která se navíc ukazovala v televizi s roztomilým kocourkem, snĀdla k obĀdu vlastní placentu, neboĀ si myslí, Ā¾e je to zdravé. Zástupy vĀdcĀ po celém svĀtĀ zjistily sice nĀco jiného, ale na druhou stranu Ā¾ádný z nich nebyl v televizi s roztomilým kocourkem a nejedl vlastní placentu. Navíc, jak všichni vĀdí, jsou „vĀdci“ neviditelní lidé, co se Āiví hlavnĀ tím, Ā¾e vymýšlejí senzaĀní novinové titulky, napĀ™. „VĀdci zjistili, Ā¾e nejvĀtš svĀtĀ má luĀní kobylnka“ nebo „VĀdci zjistili, Ā¾e se dá vyrobit nafta z drĀbeĀ“. Známa hereĀka naproti tomu prokazatelnĀ existuje, jelikoĀ¾ má vlastní tvĀ™, kocourka a roli v seriálu. AĀ¾ budeme my sami postaveni pĀ™moĀnost sníst vlastní placentu, bude záleĀet jen na nás, komu z nich radší uvĀ™íme. Z toho všeho vyplý Ā¾e svĀt je sloĀžitý a nejednoznaĀný a Āím víc se toho ĀlovĀk dozví, tím je pro nĀj tĀĀší si udĀlat na nĀco. Nakonec jenom lidé, kteĀ™í toho opravdu, ale opravdu hodnĀ vĀdí, si mohou dovolit luxus nemít na nĀco vlastní názor. VĀtšina bĀĀných lidí si ale takový luxus dovolit nemĀĀ¾e, takĀ¾e vezmou zavdĀk první jednoduchou, jasnou pravdou, kterou jim nĀkdo vĀnuje, a pak ji brání do roztrhání tĀla, ĀímĀ¾ myslím „do roztrhání tĀla kohokoli, kdo nesouhlasí s jejich jednoduchou, jasnou pravdou“. Jedni napĀ™íklad tím, Ā¾e jiným lidem Ā™eĀou hlavy, další zase nĀk jinému vyhraĀují na námĀstích šibenici. A já si myslím, Ā¾e na takové lidi si mĀĀ¾e udĀlat ka¾dý svĀj názor sám. JAN FLAŠKAJe suis krocan